

KOVACHY M. George

TESTVERISÉG

FRATERNITY

OFFICIAL ORGAN OF THE HUNGARIAN REFORMED FEDERATION OF AMERICA

Published Monthly

Főszerkesztő—Editor in Chief:
FRANCIS UJLAKI, D. D.
Felelős szerkesztő—Manag. Editor:
GEORGE KEREKES BORSHY

Subscription \$2.00 a year
Előfizetés évi \$2.00

Megjelenik havonta

Társszerkesztők—Associate Editors:
EMERY KIRÁLY
and
EDMOND VASVÁRY

Entered as second-class matter August 10, 1936, at Pittsburgh, Pa., under the Act of August 24, 1912.
Acceptance for mailing at special rate of postage. Act of February 28, 1925, authorized August 13, 1936.

VOLUME XXII.

YEAR OF FAITH

MAY, 1944



KOVÁCHY M. GYÖRGY
1884—1944

*

LEHÜLLŐ LEVELEK

— Kováchy M. György emlékének —

Húllnak, húllnak tölgyünk levelei
S dértől ütötten a földre szállnak,
Kik nap felé fordított arccal,
Büszke díszei voltak a nyárnak.

Ritkúl, gyérül mi ékes koronánk
Sorvadozik a szép levél-sátor.
Megújúl-é, megszépül-e még
Jövő időknek új tavaszától?...

Erdőnk sárgul s pázsitja megavul,
Dúsabb az ősznek zörgő avarja.
Hervadozik gyorsult múltással
Az új hazának ős magyarja.

Nézzük, látjuk és elborúl szemünk,
Ha leválik egy-egy fáradt levél
S tavaszban is meg-megdidergünk:
Fakuló múltunk belepi a tél.

KOVÁCHY M. GYÖRGY HAZAMENT

Az egész világ keresztthordozásának nehéz esztendejében, 1944-ben, nekünk, amerikai magyar reformátusoknak, meg van a külön keresztthordozásunk is. Ebben az évben már a második vezéremberünket hívta haza az Ur. Még be sem gyógyult lelkünk sebe Molnár István elvesztése után és itt van az újabb, szinte pótolhatatlan veszteség: Kováchy M. Györgyöt hazahívta az édes Atya.

Előtttem van utolsó levele:

“Kedves Ferim! Ha Isten is úgy akarja, pénteken reggel megoperálnak. Ha az operáció jól sikerül, akkor jelen lehetek a Konvención. Imádkozunk, mert csak is a jó Istenben lehet bízni, aki tudom, hogy meg fog újból segíteni.

1944 nekem nagyon érdekes év. Most lettem hatvan éves. Ötven éve jöttem szüleimmel Amerikába, 40 éve dolgozom a magyar közéletben, 30 éve vagyok házas. A South Bend, Ind.-i Konvenció — 1910 — óta minden Református Egyesületi konvención részt vettem.

Nagyon elfáradtam... zárom soraim. Az egész családotat ölelem, csókolom. Isten veled! Régi igaz barátod: Gyurka.”

Mikor e levelét írta, akkor még nem tudta, hogy 1944 újabb dátumot csatol az eddigiek mellé: hazamenetelének, az Atyától való megkoronázásának dátumát.

Megoperálták. Imádkoztunk érte. “Az Isten megsegítette újból” úgy, hogy az elgyengült, beteges lakóházból, a testből hazahívta a lakót. A mi “Gyurkánk” meghalt. Van halál, amelyik nemzeti esemény, van gyász, amelyik nemzeti gyász. Kováchy M. György halála amerikai magyar nemzeti esemény, országos gyász, mert az ő élete egy darab amerikai magyar élet.

Szenvedésből terem az igazgyöngy. Kováchy M. György áldott jó lelke, becsületes szíve, tiszta jelleme a szenvedések, küzdelmek tengeréből nőtt ki. Tíz éves gyermek volt, mikor előkelő szüleivel (apja országgyűlési képviselő, anyja főispán lánya volt) Amerikába jött. Már mint gyermek megismerkedett a mindennapi kenyérért való munkával és harccal. Maga mondotta, hogy gyermekkorában naponkint hajnalban kelt, hogy iskolában menetel előtt segítsen a család kenyérének megszerzésében. Itt érezte, itt tanulta meg a másokért való szolgálat és áldozathozatal boldogító áldását. Már gyermekkorában megtanulta az egyetlen fenntartó erőt, az Istenbe vetett hitet. Boldog házasságkötése által családjában a Rákóczi és Kossuth népének lelke, a magyar kálvinista és a magyar görög katolikus lélek egyesült. Ezért tudott igaz szív-

vel, odaadó lélekkel dolgozni az amerikai magyar közösségért, testvéri szeretetért, ezért volt szolgálni kész, buzgó tagja egyházának.

Kovách M. György forrón szeretett családja mellett az Egyháznak, a Református Egyesületnek és az amerikai magyarságnak élt. “Aki nekem szolgál, megbecsüli azt az Atya!” mondotta Mesterünk. Kováchy Istennek szolgált. Megbecsülte őt az Atya jó feleséggel, drága két gyermekkel, testvérekkel, sok igaz baráttal. Megbecsülte sok közösségen át nyújtott kitüntetéssel, tisztségekkel. Megbecsülte őt a depressió idején jött összeomlás, sok veszteség között is megmaradt hitével, bizni, várni tudó lélekkel. De az Atya megbecsülésének legnagyobb bizonyosságát most kapta: “AHOL ÉN VAGYOK, OTT LESZ AZ ÉN SZOLGAM IS!” Odavitt az Ur magához. Hazamentél.

Utolsó leveledet ezzel zártad: “Isten veled! Régi igaz barátod!” Ezzel bucsuzunk mi is: Isten veled! Régi igaz barátunk, régi igaz barátja magyarságunknak, Istennek! “Termékeny fa, termő ág voltál a forrás mellett. Hajtásaid tulkuszta a kőfalon... lövöldöztek a nyilazók, de te szilárd maradtál, karjaid megizmosodtak. Atyád Istenétől, ki segítsen, a Mindenhatótól, ki megáldjon az ég áldásaival onnan felülről... anyád... apád áldásai, mindnyájunk áldása, szálljon fejedre, a testvérek között kiválasztottnak fejedre.” (I. Moz. 49:22-26.)

Dr. Ujlaki Ferenc.



Kovách Miklós György, Vezértestületünk régi, hűséges tagjának temetése 1944 május 13-án, szombaton délután ment végbe a Clevelandi Első Magyar Református Egyház templomából, melynek hosszú időn keresztül megbecsült főgondnoka volt, óriási részvétel mellett.

A lelkes szolgálatot Dr. Ujlaki Ferenc, Dr. Herczegh József, Dr. Nánássy Lajos, Pres. E. Kraft, Dr. Orris Haulman végezték a templomban, ahol bucsuszavakat mondtak a különböző testületek és intézmények részéről Borshy Kerekes György, Béky Zoltán, Dr. Tóth Sándor, John O. Grafton, Sziártó István és Brachna Gábor.

A temetőben az elhunyt egy régi üzleti barátja, Király Imre, Reményi József és Muzslay József mondták az utolsó “Isten veled”-et.

A kiváló közéleti embernek, kitűnő munkatársnak, hűséges barátnak emléke sokáig élni fog a testvéri szívekben!